

[Industriministeren]

delsen af minimumsdirektivet. Der er så på andre områder nogle regler, som Danmark har om ligestilling, ligebehandling osv., og som er vores egne, men dette lovforslag er opfyldelsen af minimumsdirektivet og ikke mere.

Men også det kan vi naturligvis få videreudbygget i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om ændring af lov om statsautoriserede revisorer, lov om registrerede revisorer og lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. (2. fase af revision af lovgivningen om revisorer).

Af industriministeren (Trøjborg).
(Fremsat 19/1 94).

*Forhandling***Sonja Mikkelsen (S):**

Dette lovforslag er et produkt af Revisorkommissionens betænkning fra september 1993, dog klædeligt strammet op på et par punkter.

Revisorkommissionen blev sat i gang med arbejdet under den tidligere regering, og kommissoriet for arbejdet gik absolut ikke længere end til at revidere den eksisterende lov. I Socialdemokratiet stillede vi nogle konkrete forslag til ændringer af revisorlovgivningen i vort beslutningsforslag nr. B 4 om børsnoterede selskaber. Forslaget blev førstebehandlet 20. oktober 1992 og på de fleste punkter positivt modtaget.

Det helt væsentlige i det lovforslag, der foreligger her, er, at der nu skabes størst mulig sikkerhed for uafhængighed imellem revisor og kunde og dermed størst mulig garanti for, at en revisor fuldt ud lever op til rollen som offentlighedens tillidsrepræsentant ved at sikre, at et selskabs årsregnskab giver et retvisende billede af virksomheden, både når det gælder det år, der er gået, og fremtidsudsigterne.

Det er altså en tillidsskabende foranstaltning for revisorstanden i forhold til offentligheden, investorer og andre med behov for retvisende oplysninger om danske virksomheder, vi her har at gøre med. Det var jo i høj grad tillidskrisen til revisorstanden efter flere skandaler i erhvervslivet, der var igangsætter for lovændringer. Første skridt var styrkelse af disciplinærsystemet, som blev gennemført i 1992. Denne gang er vi så kommet til sikringen af revisorers uafhængighed af kunden og til højnelse af kvaliteten, og det er det, der står på dagsordenen.

Lovforslaget har således følgende hovedændringer i henholdsvis loven om statsautoriserede revisorer, loven om registrerede revisorer og årsregnskabsloven:

Et revisorfirma må ikke have mere end 15 pct. af sin omsætning fra én kunde, ligesom kunderne ikke må have økonomisk interesse i revisorfirmaet.

Et revisorfirma må kun ejes af revisorer eller af fonde, der har til formål at drive revisionsvirksomhed eventuelt i selskabsform, hvor så også andre medarbejdere kan eje tilsammen op til 30 pct.

Revisor må ikke drive anden erhvervsvirksomhed og heller ikke have indflydelse i andre erhvervsvirksomheder – i hvert fald ikke af nogen betydning.

Revisor må aldrig lade sit honorar være afhængigt af, om et bestemt projekt gennemføres, og det skal fremgå af årsregnskabet, hvor meget revisor har fået i henholdsvis revisorhonorar og honorar for rådgivning.

Endelig indføres begrebet offentlighedens tillidsrepræsentant. Her er der nok en bøj i § 1, nr. 7, der indfører en § 6a. I stk. 3 står der »tillidsmand«. Det må være tillidsrepræsentant. Der findes jo også kvinder i faget. Som offentlighedens tillidsrepræsentant skal revisor også tage hensyn til omverdenen, f.eks. myndigheder, medarbejdere, kreditorer og investorer,